

baade Arbejdslønnen og Priserne paa Materialier ere stegne betydeligt, saa at det ikke er muligt med den Sum, der hidtil har været til Raadighed, at holde Hærens Bygninger og de Fæstningsværker, vi have, i samme Stand som tidligere. Jeg maa dog samtidig sige, at der i disse 20,610 Kr. ikke ligger nogen ny Bevilling til Fæstninger eller sligt, som maaske enkelte Medlemmer kunde tænke, og derfor være betænkelig ved at stemme for den. Med Hensyn til den sædvanlige Vedligeholdelse foreslaas der nogle Nedsættelser, dels af hele Udvalget, dels af Flertallet. Jeg finder ikke nogen Anledning til at omtale dem. — Derimod skal jeg sluttelig omtale et Samraad, der er afholdt med den højtærede Minister om de meniges Lønningsforhold. Det er ved dette Samraad oplyst, at hver Øre, hvormed man forhøjer de meniges Lønning, vil medføre en Udgift for Statskassen paa ca. 25,500 Kr. Det er jo betydelige Summer, og Sagen maa derfor nøje overvejes, inden man skrider dertil. Imidlertid tror jeg, at Tanken om at forhøje de meniges Lønninger vinder mere og mere Tilslutning, baade her paa Rigsdagen og ude i Befolkningen. Det er en Foranstaltning, som man maa gaa til, og som jeg for mit Vedkommende gerne kan og vil gaa med til. Samtidig hermed har en anden Ting været under Overvejelse, dels i Folketinget og da særlig hos Venstre, og det er Indførelsen af en Værneskat, hvorved der kunde skaffes flere Midler til en Forbedring af de meniges Lønning. Den højtærede Minister har i Udvalget erklæret, at han for Tiden arbejder paa et saadant Forslag. Han har ganske vist sagt, at det havde sine Vanskeligheder, saa længe man ikke her i Landet havde indført en Skat paa Indtægt og Formue til Staten. Men han havde et saadant Forslag under Overvejelse og Udarbejdelse, og var villig til nærmere at forhandle med Finansudvalget om et saadant Lovforslags Indhold og Form, uden at han dog derved forpligtede sig til at forelægge et saadant Forslag for Tinget. — Ændringsforslagene for § 26 har jeg ingen Grund til at opholde mig nærmere ved, det er saa godt som lutter fri Bevillinger, og hvor det ikke er fri Bevillinger, som ved Munderingssagerne, der have en temmelig nær Forbindelse med den ny Hærlov, har Flertallet tiltraadt Bevillingerne. Mine indledende Udtalelser om den politiske Situation knytte sig ganske sammen med disse Ændringsforslag, navnlig paa § 26. Jeg skal slutte med at

anbefale det høje Ting at følge Flertallet ved Afstemningen.

Neergaard: Ogsaa mine Partifæller indenfor Finansudvalget og jeg tiltræde de af Udvalgets Flertalsgruppe fremsatte Ændringsforslag til det krigsministerielle Budget. Disse Ændringsforslag ere for det ordinære krigsministerielle Budget paa § 22 kun af lidet indgribende Natur; de gaa ud paa en Nedsættelse af ca. 22,000 Kr. og en Forhøjelse paa 4,100. Det samlede Resultat for § 22's Vedkommende bliver en Bevilling, der er 31,000 Kr. højere end i Fjor. Anderledes stiller det sig paa § 26; der er der foreslaaet Nedsættelser til et Beløb af 486,500 Kr., hvorved det ekstraordinære Budget bringes ned til 205,700 Kr., eller ca. 115,000 Kr. mindre end i Fjor. Vi finde her Anledning til at fremhæve, at Ministeriet i Sommeren 1898 paa den tilstrækkelig bekendte Maade har anvendt ca. 1/2 Million til ekstraordinære Forsvarsforanstaltninger, og derfor nu maa kunne nøjes med betydelig mindre Bevillinger hertil end foreslaaet. I det hele have vi efter de Oplysninger, der have foreligget for Udvalget, ikke kunnet overbevise os om, at de af Ministeriet foreslaaede og af Flertallet nægtede Bevillinger paa det ekstraordinære krigsministerielle Budget skulde være absolut nødvendige for Forsvaret, og da vi i lige saa høj Grad som Flertallets øvrige Medlemmer ønske en saa streng Sparsommelighed som muligt gennemført paa de militære Budgetter, have vi deltaget i at stille de omtalte Forslag. Dog maa vi betone, at vi ikke ønske at bidrage til nogen storpolitisk Konflikt, da en saadan kun kan træde yderligere hindrende i Vejen for den Skattereform, der nu i saa lang Tid har staaet paa Dagsordenen, og hvis fuldstændige og tilfredsstillende Gennemførelse efter vor Mening bør være en Hovedopgave for denne Samling.

Scavenius: Naar jeg paa egne og et andet Finansudvalgsmedlems Vegne skal tage Ordet for at forsvare vor Stilling, er det ikke meget let. Det er ikke meget let, fordi man i Forvejen kender Resultatet. For saa vidt kunde man altsaa spare sig al Ulejlighed, men for Princippet Skyld og for Fremtidens Skyld er det dog hensigtsmæssigt, maaske nødvendigt at udtale sig lidt nærmere om vort Forsvarsvesen og dets Stilling. Forinden jeg gaar over dertil, maa jeg dog ganske kort gennemgaa de Ændringsforslag, som vi ikke have